

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ไม้บรรทัด อันนั้น” (My Ruler)

ผู้เขียน: สุธิติน ชาวหินฟ้า โทร. 08-9644-1048

ความยาวเรื่อง: 5 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme): คนทุกคน ย่อมมีสิทธิ ในการแสดงความคิดเห็น ของตัวเอง ได้อย่างเสรี และไม่อาจไปบังคับผู้อื่น ให้ยอมรับ ความคิดเห็นของตนเอง เพราะทุกคน ย่อมคิดเห็นแตกต่างกันได้.

ความเห็นของตน เปรียบเหมือน ไม้บรรทัดของแต่ละคน ซึ่งต่างก็มี “เกณฑ์” ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น จึงไม่อาจ จะเอา “ไม้บรรทัด” ของตน ไปวัด คนอื่นได้ ซึ่งเขาก็มีเกณฑ์วัด ต่างไปจากเรา เหมือนกัน

แนวภาพยนตร์ (genre): enigmatic (indie film)

ประโยคหลัก (premise): อะไรเกิดขึ้น เมื่อทุกคน ต่างก็เอา เกณฑ์มาตรฐาน ของแต่ละคน ไปวัด เกณฑ์มาตรฐาน ของคนอื่น

เรื่องย่อ (synopsis): ชายหญิง 3 คน ต่างก็เอาไม้บรรทัด ออกมาวัด ไม้บรรทัดจำลอง และ ถกเถียงกันว่า ไม้บรรทัดของตน วัดได้เที่ยงตรงกว่า ไม้บรรทัดของคนอื่น แต่เมื่อยอมรับในเหตุผล ของ ความดี ถูกต้อง จริง ประโยชน์สุข และอหิงสา ในที่สุด ก็ยอมรับ มาตราวัดของกันและกัน

โครงสร้างเรื่อง (Plot Structure)

ทุกคน ที่เดินอยู่บนถนน ต่างก็พกไม้บรรทัด เหน็บไว้ที่หลัง คนละอัน

เวลาเดินสวนกัน ต่างก็ชักเอาไม้บรรทัด ออกมาวัดกัน และต่างก็ได้เถียงว่า ไม้บรรทัดของตน วัดได้ เที่ยงตรงกว่า ไม้บรรทัดของคนอื่น

มีคนกลุ่มหนึ่ง ชาย 2 คน และ หญิง 1 คน พวกเขา ได้เถียงกันว่า ไม้บรรทัดจำลอง ที่วางอยู่ต่อหน้า พวกเขา มีความยาวเท่าไร ต่างคน ก็เอาไม้บรรทัด ของตัวเอง ซึ่งยาวไม่เท่ากัน ออกมาวัด ชายคนแรก วัด ได้ 3 เท้า ชายคนที่สอง วัดได้ 4 เท้า ส่วนหญิงสาว วัดได้ 5 เท้า และต่างคน ต่างก็อ้างว่า ตนเองวัดได้ ถูกต้อง ส่วนของคนอื่น วัดผิด จึงเกิดการโต้เถียงกันวุ่นวาย

ในที่สุด พวกเขา ก็เอาไม้บรรทัด ตีกันไปด้วย และได้เถียงกันไปด้วย

ข้อความ (1) เคารพสิทธิ ความเชื่อ และความคิดเห็น ของคนอื่น (2) เห็นต่างกันได้ แต่ทำไม ต้อง ทะเลาะกัน

เหตุการณ์ผ่านไป ชาย 2 คน และ หญิง 1 คน เดินทักทายกัน ด้วยความยิ้มแย้ม และจับมือกัน ทุก คน เหน็บไม้บรรทัด ไว้ที่หลัง

ข้อความ (3) อย่าเอา เกณฑ์ชี้วัด ของตัวเอง ไป "ตัดสิน" เกณฑ์ชี้วัด ของคนอื่น (4) เพราะ เกณฑ์ชี้

วัด ของแต่ละคน ย่อมใช้ได้ เฉพาะบุคคล คนนั้น (5) สังคม จะอยู่อย่างสันติ ได้ ต้องยึดเกณฑ์ชี้วัดร่วมกัน คือ ดี ถูกต้อง จริง ประโยชน์สุข และ อหิงสา

ฝูงชน ต่างพากันเดิน ถีอไม้บรรทัด ของตน ไปยื่นล้อม ไม้บรรทัดจำลอง แล้วชูไม้บรรทัดของตนขึ้น เกิดประกายสีรุ้ง จากไม้บรรทัดทุกอัน ไหลไปรวมกันที่ ไม้บรรทัดจำลอง

จบ.

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

เห็นคนไทย ทะเลาะกัน ด้วยทิวทัศน์ ที่ต่างกัน เพราะต่างคน ต่างก็เอาทิวทัศน์ของตน ไปวัดทิวทัศน์ ของคนอื่น ทำให้เกิดการไม่ยอมรับกันและกัน แต่สังคม ต้องการความสงบสุข จึงต้องหา เกณฑ์มาตรฐาน ทางสังคม ที่ทุกคนยอมรับกันได้ นั่นคือ เกณฑ์ทางศีลธรรม ไม่ว่าจะ ใช้ไม้บรรทัดของใครก็ตาม ต้องใช้เกณฑ์พื้นฐานอันเดียวกัน

20 กุมภาพันธ์ 2557.